

V Bruseli 13. mája 2025
(OR. en)

8710/25

**Medziinštitucionálny spis:
2023/0158(CNS)**

**FISC 111
UD 104
ECOFIN 512
MI 290
COMER 76**

VÝSLEDOK ROKOVANIA

Od:	Generálny sekretariát Rady
Dátum:	13. mája 2025
Komu:	Delegácie
Predmet:	Návrh smernice, ktorou sa mení smernica 2006/112/ES, pokiaľ ide o pravidlá v oblasti DPH týkajúce sa zdaniteľných osôb, ktoré uľahčujú predaj dovážaného tovaru na diaľku, a o uplatňovanie osobitnej úpravy pre predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín a osobitných úprav pre priznávanie a platbu DPH pri dovoze – všeobecné smerovanie

Delegáciám v prílohe zasielame znenie všeobecného smerovania k uvedenému návrhu smernice, ktoré dosiahla Rada na svojom 4 094. zasadnutí, ktoré sa konalo 13. mája 2025.

Návrh

SMERNICA RADY,

ktorou sa mení smernica 2006/112/ES, pokiaľ ide o pravidlá v oblasti DPH týkajúce sa zdaniteľných osôb, ktoré uľahčujú predaj dovážaného tovaru na diaľku, a o uplatňovanie osobitnej úpravy pre predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín a osobitných úprav pre priznávanie a platbu DPH pri dovoze

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 113,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu¹,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru²,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

¹ Ú. v. EÚ C , , s. .

² Ú. v. EÚ C , , s. .

1. Bolo preukázané, že využívaním úpravy jednotného kontaktného miesta pre dovoz (IOSS) sa uľahčuje a zaručuje lepšie dodržiavanie predpisov v oblasti DPH v súvislosti s dovozom, a tým sa zabezpečuje, že nedochádza k narušeniu hospodárskej súťaže na úkor zásob tovaru z EÚ prostredníctvom menej účinného výberu daní z dovozu zásielok s nízkou hodnotou z tretích krajín spotrebiteľom v EÚ. Vzhľadom na exponenciálne rastúci dovoz je potrebné využívanie úpravy IOSS ďalej stimulovať. V záujme dosiahnutia tohto cieľa by preto obchodníci, ktorí nie sú registrovaní v úprave IOSS, ale uskutočňujú dodania v rozsahu pôsobnosti IOSS, mali byť spravidla povinní platiť DPH pri dovoze a DPH z predaja dovážaného tovaru na diaľku v členských štátoch konečného určenia tovaru, čo by si vyžadovalo registráciu v každom z týchto členských štátov.
2. S cieľom chrániť daňové príjmy členských štátov by obchodníci, ktorí nie sú usadení v Únii a nevyužívajú IOSS, mali byť povinní určiť daňového zástupcu, ktorý prevezme všetky povinnosti týkajúce sa DPH v súvislosti so všetkými oprávnenými dovážanými zásielkami. Uvedená povinnosť by sa však nemala uplatňovať, ak je obchodník usadený v krajine uvedenej vo vykonávacom rozhodnutí Komisie (EÚ) 2021/942³, s ktorou Únia alebo členský štát dovozu uzavreli dohodu o vzájomnej pomoci. V záujme posilnenia presadzovania práva je preto povinnosť využívať daňového zástupcu vhodnou a primeranou alternatívou pre dodávateľov alebo domnelých dodávateľov, ktorí nie sú usadení v Únii a nevyužívajú IOSS.

³ Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2021/942 z 10. júna 2021, ktorým sa stanovujú pravidlá uplatňovania smernice Rady 2006/112/ES, pokiaľ ide o zostavenie zoznamu tretích krajín, s ktorými Únia uzavrela dohodu o vzájomnej pomoci s podobným rozsahom, ako má smernica Rady 2010/24/EÚ a nariadenie Rady (EÚ) č. 904/2010.

3. Podmienky určenia takéhoto daňového zástupcu pre platbu DPH by sa preto mali zosúladiť s povinnosťou obchodníkov usadených mimo EÚ určiť sprostredkovateľa na využívanie IOSS, aby sa zabezpečili rovnaké podmienky pre výber DPH z oprávneného predaja dovážaného tovaru na diaľku. Niektorí dodávatelia alebo domnelí dodávatelia, ktorí nie sú usadení v EÚ, by preto boli povinní mať daňového zástupcu pre dovoz aj pre predaj dovážaného tovaru na diaľku v každom členskom štáte, v ktorom sa takéto dodania uskutočňujú. Keďže však v prípade, že sa IOSS nevyužíva, bude členským štátom dovozu a členským štátom predaja dovážaného tovaru na diaľku ten istý členský štát, nemuselo by byť nutné, aby sa v danom členskom štáte určili dvaja rôzni daňoví zástupcovia.
4. Ak sa IOSS nepoužíva, DPH pri dovoze oprávnených zásielok vyberá priamo členský štát konečného určenia tovaru, teda členský štát, v ktorom sa dovoz uskutočňuje. Naopak, v prípadoch, keď sa IOSS používa, je dovoz oslobodený od DPH pri dovoze a DPH z predaja dovážaného tovaru na diaľku vyberá dodávateľ a platí ju svojmu členskému štátu identifikácie, ktorý zašle DPH príslušným členským štátom spotreby. Pri stanovovaní podmienok na vymenovanie daňového zástupcu v prípade, že sa IOSS nepoužíva, by sa preto táto situácia mala zohľadniť. Pri stanovovaní podmienok na vymenovanie sprostredkovateľa, keď sa IOSS používa, môžu členské štáty vyžadovať záruky, ktoré sú adekvátne a primerané rizikám spojeným so zdaniteľnými osobami a transakciami, vo vzťahu ku ktorým sprostredkovateľ koná.

5. V postupoch spojených s dovozom zásielok zohrávajú významnú úlohu nepriami colní zástupcovia. Ich činnosť sa týka predovšetkým colných predpisov, no môžu zohrávať aktívnu úlohu aj pri zabezpečovaní výberu DPH pri dovoze. To je v súčasnosti možné, ak je nepriamy colný zástupca určený ako osoba povinná platiť DPH pri dovoze. V rámci prístupu zameraného na stimulovanie využívania IOSS by však nepriamy colný zástupca mohol byť povinný zaplatiť DPH pri dovoze, ak koná ako daňový zástupca osoby povinnej platiť DPH pri dovoze. Keďže konať ako daňový zástupca je pre nepriameho colného zástupcu možnosťou, ale nie povinnosťou, je vhodné členským štátom umožniť, aby v záujme zabezpečenia zaplata DPH pri dovoze stanovili, že nepriami colní zástupcovia, ktorí nekonajú ako daňoví zástupcovia, sú spoločne a nerozdielne zodpovední za DPH pri dovoze. Okrem toho by členské štáty mali mať možnosť uložiť spoločnú a nerozdielnú zodpovednosť za DPH pri dovoze aj iným osobám, napríklad osobám povinným zaplatiť colný dlh v prípade colných nezrovnalostí.

6. V rámci prístupu zameraného na stimulovanie využívania IOSS je dodávateľ alebo domnelý dodávateľ systematicky povinný platiť DPH pri dovoze. V dôsledku toho, ak dodávateľ, domnelý dodávateľ a v príslušných prípadoch nimi určený daňový zástupca alebo osoba, ktorá môže byť spoločne a nerozdielne zodpovedná za DPH pri dovoze, nesplní danú povinnosť, tovar nebude prepustený do voľného obehu. S cieľom zabrániť tomu, aby zákazník čelil negatívnym dôsledkom nesplnenia povinností zo strany osoby povinnej zaplatiť DPH pri dovoze, členské štáty môžu umožniť, aby zákazník – na základe svojho súhlasu – zaplatil DPH pri dovoze splatnú dodávateľom alebo domnelým dodávateľom, ak si tento dodávateľ alebo domnelý dodávateľ nesplní registračnú a platobnú povinnosť a nie je osobe podávajúcej colné vyhlásenie v čase dovozu známy. Členské štáty by však mali mať možnosť stanoviť vhodné podmienky a postupy na uplatňovanie tejto možnosti s cieľom zabrániť tomu, aby platba DPH pri dovoze zo strany zákazníka oslabila účinnosť opatrenia, ktorého cieľom je stimulovať využívanie IOSS. Touto platbou by nemala byť dotknutá možnosť zákazníka požadovať od dodávateľa alebo domnelého dodávateľa vrátenie DPH pri dovoze podľa príslušného občianskeho práva. Keďže touto možnosťou sa majú prekonať ťažkosti vyplývajúce z prechodu zo zodpovednosti zákazníka na zodpovednosť dodávateľa v súvislosti s dovážanými zásielkami, Komisia by mala posúdiť, či je zachovanie týchto pravidiel po dokončení colnej reformy odôvodnené.
7. V osobitnej úprave uvedenej v hlave XII kapitole 7 sa stanovuje, že osobou povinnou platiť DPH pri dovoze súvisiacu s oprávneným predajom dovážaného tovaru na diaľku je zákazník. To je v rozpore s cieľom presunúť zodpovednosť zo zákazníka na dodávateľa alebo domnelého dodávateľa a uložiť im systematicky povinnosť za DPH pri dovoze súvisiacu s týmto tovarom. Aj v prípadoch, keď DPH pri dovoze zaplatí zákazník, zostáva v zásade zodpovedným dodávateľ alebo domnelý dodávateľ. Táto osobitná úprava by sa preto už nemala uplatňovať a mala by sa vypustiť.

8. V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom⁴ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
9. Keďže cieľ tejto smernice, teda podporiť koncepciu jednotnej registrácie pre DPH v Únii, je možné dosiahnuť len na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality stanovenou v uvedenom článku neprekračuje táto smernica rámec, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
10. Smernica 2006/112/ES by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

⁴ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

Článok 1

Zmeny smernice 2006/112/ES s účinnosťou od 1. júla 2028

Smernica 2006/112/ES sa mení takto:

1. Článok 201 sa nahrádza takto:

„Článok 201

Pri dovoze platí DPH osoba alebo osoby, ktoré určí alebo uzná za osoby povinné platiť daň členský štát dovozu.

Odchyľne od prvého odseku je osobou povinnou platiť DPH pri dovoze dodávateľ alebo v príslušných prípadoch domnelý dodávateľ podľa článku 14a ods. 1, ktorý uskutočňuje predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín, ktorý by bol oprávnený na osobitnú úpravu stanovenú v hlave XII kapitole 6 oddiele 4.

Ak dodávateľ alebo domnelý dodávateľ uvedený v druhom odseku nie je usadený v Spoločenstve, ale v tretej krajine, s ktorou Únia ani členský štát dovozu neuzavreli dohodu o vzájomnej pomoci s podobným rozsahom, ako majú smernica Rady 2010/24/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 904/2010, táto osoba určí za osobu povinnú platiť DPH pri dovoze daňového zástupcu v členskom štáte dovozu.

Ak je dovoz tovaru oslobodený od dane v súlade s článkom 143 ods. 1 písm. ca), tretí odsek sa neuplatňuje.“

2. Vkladá sa tento článok:

„Článok 201a

Bez toho, aby bol dotknutý článok 201 druhý a tretí odsek, a ak si osoby povinné zaplatiť DPH pri dovoze nesplnia svoje daňové povinnosti podľa uvedených odsekov, môžu členské štáty v súlade s podmienkami a postupmi, ktoré môžu stanoviť, umožniť, aby DPH pri dovoze splatnú týmito osobami zaplatil zákazník.“

3. V článku 204 ods. 1 sa druhý pododsek mení takto:

„Ak okrem toho zdaniteľnú transakciu uskutočňuje zdaniteľná osoba, ktorá nie je usadená v členskom štáte, v ktorom je DPH splatná, a ak s krajinou, v ktorej je táto zdaniteľná osoba usadená alebo má svoje sídlo, neexistuje žiadny právny nástroj týkajúci sa vzájomnej pomoci rozsahom podobnej pomoci, ktorá sa ustanovuje v smernici Rady 2010/24/EÚ a nariadení Rady (EÚ) č. 904/2010, členské štáty môžu prijať opatrenia, ktorými sa stanoví, že osobou povinnou platiť DPH je daňový zástupca určený neusadenou zdaniteľnou osobou.“

4. V článku 204 ods. 1 sa za tretí odsek vkladá tento pododsek:

„Odchylné od prvého a druhého pododseku, ak sa od zdaniteľnej osoby vyžaduje, aby určila daňového zástupcu v súlade s článkom 201 tretím odsekom, táto osoba určí daňového zástupcu za osobu povinnú platiť DPH z predaja tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín, ktorý by bol oprávnený na osobitnú úpravu stanovenú v hlave XII kapitole 6 oddiele 4.“

5. V článku 205 sa za prvý odsek vkladá tento odsek:

„Okrem toho v situácii uvedenej v článku 201 druhom a treťom odseku môžu členské štáty stanoviť, že za platbu DPH pri dovoze nesie spoločnú a nerozdielnú zodpovednosť iná osoba ako zákazník a osoba povinná platiť DPH.“

6. Vkladá sa tento článok:

„Článok 205a

Komisia najneskôr do [31. marca 2032] predloží na základe informácií poskytnutých členskými štátmi Rade hodnotiacu správu o fungovaní ustanovení uvedených v článku 201 druhom, treťom a štvrtom odseku, článku 201a, článku 204 ods. 1 pododseku 4 a článku 205 ods. 2 vrátane ich vplyvu na fungovanie vnútorného trhu a posúdi, či je potrebné zachovať článok 201a a článok 205 ods. 2, a v prípade potreby predloží vhodný legislatívny návrh.“

7. Kapitola 7 hlavy XII sa vypúšťa.

Článok 2

Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia najneskôr do 30. júna 2028 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 1 tejto smernice. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Tieto ustanovenia uplatňujú od 1. júla 2028.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 4

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

Za Radu

predseda/predsedníčka